

Εργαζόμενοι στη Δ.Ο.Υ.

Πρός: 1) Π.Ο.Ε. Δ.Ο.Υ. 2) Σύλλογο Εργαζομένων

Η ηθική απαξίωση είναι χειρότερη από τη μισθολογική υποβάθμιση

Τα τελευταία χρόνια, γίναμε αποδέκτες (μιας και δεν συναποφασίζουμε) μιας πολιτικής σύνδεσης της "παραγωγικότητας" με την αμοιβή μας, που εισάγει κριτήρια αξιολόγησης ανά υπηρεσία, ανά τομέα δραστηριότητας, αλλά και ανά εργαζόμενο.

Εισάγοντας ένα άκρως ανταγωνιστικό πλαίσιο δράσης, η Διοίκηση διχάζει τις υπηρεσίες και τους συναδέλφους, κατηγοριοποιώντας τους ως **ικανούς, ικανότερους ή ανίκανους**, με βάση τη βαθμολογία τους, παραλείποντας να εξετάσει τη **σχέση των επιχειρησιακών στόχων με την πραγματικότητα των υποστελεχωμένων υπηρεσιών μας αφενός και την πραγματικότητα που υπάρχει στην κοινωνία ύστερα από 13 χρόνια συνεχούς φτωχοποίησης αφετέρου**, χωρίς να λαμβάνει υπόψη την διαδικασία επίτευξής τους ή τις ειδικές συνθήκες ανά υπηρεσία, συνθήκες που διαφοροποιούν τη δυναμική και τις δυνατότητες κάθε υπηρεσίας.

Η Διοίκηση ακυρώνει τον καθημερινό μας κόπο θέτοντας ανεδαφικά κριτήρια αποδοτικότητας, αποκομμένα από την εργασιακή συνθήκη.

Μέσα στο κλίμα αυτό, δημοσιεύθηκε η πρόσφατη αξιολόγηση και βαθμολόγηση των υπηρεσιών της Α.Α.Δ.Ε. γνωστοποιώντας την αδυναμία πολλών υπηρεσιών να φτάσουν τους ορισθέντες στόχους. **Αξιολογώντας αυθαίρετα και ανεπιεικώς**, η Διοίκηση μας αποστέρησε την ελάχιστη, **ηθική πρωτίτως**, ανταμοιβή των κόπων μας. Πράγματι, **η ηθική απαξίωση είναι χειρότερη από τη μισθολογική υποβάθμιση μας**. Με ληλατημένο τον μισθό μας, ήδη ανταποκρινόμαστε μετά βίας στις ... φορολογικές κι άλλες υποχρεώσεις μας, αποπληρώνοντας δάνεια σε τράπεζες, ρυθμίζοντας λογαριασμούς παροχής ενέργειας και κάθε είδους οφειλές μας.

Μας απογοητεύουν, μας αποθαρρύνουν και μας θλίβουν όχι τόσο η αποστέρηση της υλικής ανταμοιβής μας, παρότι έχουμε άμεση ανάγκη τα χρήματα, αλλά η επιδεικνυόμενη περιφρόνηση από την πλευρά της Διοίκησης, η φανερή υποτίμηση του έργου μας, η απαξίωση που νιώθουμε ως εργαζόμενοι και η αίσθηση της αδικίας που είναι διάχυτη κυρίως στις περιφερειακές υπηρεσίες.

Μοιάζει να είναι **εκδικητικό** από τη μεριά της Διοίκησης να μην μας δοθεί ακόμη κι αυτή η ελάχιστη αμοιβή σε μια τόσο δύσκολη οικονομικά συγκυρία. Η Διοίκηση ξεχνά τις θυσίες που κάνουμε επί σειρά ετών, εργαζόμενοι σε **συγχωνευμένες Δ.Ο.Υ.**, ακραία υποστελεχομένες. Μέσα στην πανδημία, με υποτυπώδη μέτρα προστασίας, δώσαμε όλη μας την ψυχή για να εξυπηρετήσουμε τους πολίτες και **συνεχίζουμε να το κάνουμε κάτω από αντίξοες συνθήκες**. Είναι ντροπή, λοιπόν, κάποιος να θέτει ως κατώτατο στόχο επαρκούς απόδοσης και επιβράβευσής μας την επίτευξη του ποσοστού του 95%.

Κι είναι δυο φορές άδικο, όταν αναγνωρίζεται σε κάποιες Υπηρεσίες, με **ειδική μνεία**, η βαρύτητα των υποθέσεων που χειρίζονται ώστε να λάβουν, τελικά, το "μπόνους", ενώ δεν αναγνωρίζεται στις λοιπές η επιτυχής διεκπεραίωση του έργου τους παρά την υποστελέχωση, την έλλειψη υποδομών ή την ανυπαρξία προγραμμάτων εκπαίδευσης των υπαλλήλων κατά την εισαγωγή νέων εφαρμογών κλπ.

Από υλικής απόψεως, δεν μας λείπουν λίγα, μας λείπουν πολλά. Από την άποψη της αξιοπρέπειας και της συνοχής του κλάδου, όμως, **μας λείπει η αναγνώριση κι ο σεβασμός από τη Διοίκηση**. Αυτά διεκδικούμε, **γι' αυτά θέλουμε να αγωνιστούμε**.

Καλούμε την **Π.Ο.Ε. Δ.Ο.Υ.** και τον Σύλλογο, **να σταθούν επιτέλους στο δικό μας πλευρό** και να υπερασπιστούν την επαγγελματική μας **αξιοπρέπεια**.

Αναμένουμε τις άμεσες ενέργειες σας.